

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها

حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها (۵ بعثت - ۱۱ق)، دختر گرامی پیامبر اسلام و حضرت خدیجه، همسر امام علی علیه السلام و مادر امام حسن علیه السلام و امام حسین علیه السلام است. حضرت فاطمه سلام الله علیها در دین اسلام جایگاه بسیاری رفیعی دارد و به ویژگی های متعددی ممتاز است. آن حضرت معصومه است و ۱۱ امام شیعه از نسل آن حضرت هستند. سوره و آیاتی از قرآن همچون سوره کوثر، سوره انسان، آیه تطهیر و آیه مودت در حق آن حضرت و همسر و فرزندان نازل گردیده است و دوستی و دشمنی با آن حضرت به منزله دوستی و دشمنی با پیامبر است. همچنین مطابق با روایتی از پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله آن حضرت سیده نساء العالمین (بزرگ بانوی زنان جهانیان) است. آن حضرت در سال دوم یا سوم هجری با امام علی علیه السلام ازدواج نمود. در آیاتی از قرآن آن حضرت به همراه همسر و دو پسرش به عنوان اهل بیت پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله خوانده شدند و به شدت مورد عنایت پیامبر اسلام بودند. حضرت فاطمه سلام الله علیها پس از وفات پیامبر اسلام از حق خلافت همسرش که به تعیین الهی بود به شدت دفاع نمود و در جریان هجوم عمر بن خطاب به خانه اش به شهادت رسید.

معنی نام حضرت فاطمه

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله نام ایشان را فاطمه گذاشتند. کلمه فاطمه از مصدر "ف ط م" گرفته شده؛ فَطِمَ در زبان عربی به معنی بریدن، قطع کردن و جدا شدن آمده است. در مورد علت این نامگذاری در حدیثی از پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم آمده است:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ فَطِمَ ابْنَتِي فَاطِمَةَ وَوَلَدَهَا وَمَنْ أَحَبَّهُمْ مِنَ النَّارِ فَلِذَلِكَ سُمِّيَتْ فَاطِمَةَ

خداوند دخترم فاطمه و فرزندانش و هر کس که آنها را دوست داشته باشد را از آتش دوزخ جدا کرده است. به این دلیل او فاطمه نامیده شده است.

القاب و کنیه های حضرت زهرا

نویسندگان سیره و محدثان اسلامی برای حضرت فاطمه سلام الله علیها لقب هایی چند نوشته اند: زهرا، صدیقه، طاهره، راضیه، مرضیه، مبارکه، بتول و لقب های دیگر. از این جمله لقب زهرا از شهرت بیشتری برخوردار است، و گاه با نام او همراه می آید (فاطمه زهرا) و یا بصورت ترکیب عربی (فاطمه الزهرا). زهرا مونث از هراست به معنای: روشن، آنکه چهره درخشان دارد، آنکه رنگ پاک و سفید دارد، ماه درخشان.

از القاب آن حضرت که نشان از جایگاه بسیار رفیع ایشان دارد لقب سیده نساء العالمین است. این لقب برگرفته از روایتی از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله است که در مورد ایشان فرمود: ابنتی فاطمه سیده نساء العالمین. یعنی: دخترم فاطمه بزرگ بانوی زنان جهانیان است.

برخی از کنیه های آن حضرت عبارتند از ام الحسن، ام الحسین، ام المحسن، ام الائمه، ام ابیها، أم الخیرة، أم المؤمنین، أم الأخیار، أم الفضایل، أم الأزهار، أم العلوم، أم الأسماء

حضرت زهرا سلام الله علیها در زمان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله

زندگی حضرت فاطمه سلام الله علیها از آغاز کودکی آمیخته به سختی ها و رنجها و مشکلات فراوان بود. هنوز بیش از دو سال از زندگی حضرت زهرا سلام الله علیها نگذشته بود که قریش در صدد کشتن رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم برآمدند و چون ابوطالب از این تصمیم مطلع گشت از بنی عبدالمطلب خواست تا داخل شعب ابوطالب شده و از جان رسول خدا صلی الله علیه و آله دفاع کنند. قریش نیز در واکنش به این حرکت پیوندهای اقتصادی، اجتماعی، خانوادگی و ... را با آنان قطع کرد. این محاصره سه سال به طول انجامید. مطابق با گزارش های تاریخی کسانی که درون شعب بوده اند، وضعیت سختی داشتند آنها قادر به برطرف کردن مایحتاج خود نبوده و حتی قریش راه ورود طعام و آب را بر روی آنان بسته بودند. در سال دهم بعثت پس از آنکه بنی هاشم از شعب ابی طالب بیرون آمدند و وضعیت آنها رو به بهبودی می رفت ابوطالب از دنیا رفت و به فاصله چند روز پس از آن در حالی حضرت فاطمه سلام الله علیها بیش از پنج سال نداشتند، حضرت خدیجه سلام الله علیها از دنیا رفتند. پس از وفات حضرت خدیجه سلام الله علیها سالهای مابقی سالهای حضور پیامبر در مکه مملو از آزارها و اهانت ها و تلاش های مستمر دشمنان برای محو اسلام و مسلمین بود. گاه دشمنان سنگدل، خاک یا خاکستر بر سر پیامبر صلی الله علیه و آله می پاشیدند، هنگامی که پیامبر صلی الله علیه و آله به خانه می آمد، فاطمه سلام الله علیها خاک و خاکستر را از سر و صورت پدر پاک می کرد، در حالی که اشک در چشمانش حلقه زده بود، پیامبر صلی الله علیه و آله می فرمود: «دخترم! غمگین مباش و اشک مریز که خداوند حافظ و نگهبان پدر توست.»

هجرت به مدینه

پس از رحلت ابوطالب و عدم حمایت بنی هاشم از رسول خدا صلی الله علیه و آله ، مکه دیگر جای امنی برای ایشان نبود و هر لحظه امکان قتل ایشان وجود داشت. پس از آنکه عده ای از مردم یثرب مسلمان شدند و دو بار در عقبه وفاداری خود را به رسول خدا صلی الله علیه و آله اعلام کردند، رسول خدا تصمیم به هجرت به مدینه گرفتند. پیامبر در شبی که به لیلۃ المبیت معروف است و در آن شب قریشیان تصمیم به قتل ایشان گرفته بودند، با فداکاری امیرالمؤمنین علی علیه السلام راهی مدینه شدند.

ازدواج حضرت زهرا سلام الله عليها با امیرالمؤمنین علیه السلام

علمای شیعه در تعیین سن حضرت فاطمه به هنگام ازدواج از چهارده سال بیشتر نگفته اند. اکثر عالمان شیعه معتقدند که، سن حضرت در زمان ازدواج، ۹ یا ۱۰ یا حداکثر ۱۱ سال بوده است. پیش از حضرت علی علیه السلام افرادی مانند ابوبکر و عمر آمادگی خود را برای ازدواج با دختر پیامبر صلی الله علیه و آله اعلام کرده بودند و هر دو از پیامبر یک پاسخ شنیده بودند و آن این که درباره ازدواج زهرا منتظر وحی الهی است.

مطابق با روایات وقتی حضرت علی علیه السلام به خواستگاری فاطمه سلام الله عليها رفت پیامبر به نزد فاطمه رفت و فرمود: «علی بن ابی طالب، کسی است که خویشاوندی و فضیلت و اسلامش را می شناسی و من از خدا خواسته ام که تو را به ازدواج بهترین آفریدگانش و محبوب ترین آنان در نزدش درآورد و علی از تو خواستگاری کرده است. چه نظری داری؟»

فاطمه سلام الله عليها ساکت ماند و صورتش را برنگرداند و پیامبر خدا، کراهتی در چهره اش ندید. پس برخاست، در حالی که می گفت: «الله اکبر! سکوت او نشانه رضایت اوست.» پس جبرئیل علیه السلام نزدش آمد و گفت: ای محمد! او را به ازدواج علی بن ابی طالب درآور که خداوند، این دو را برای هم پسندیده است.

زندگی حضرت زهرا با امیرالمؤمنین

حضرت زهرا سلام الله عليها و امام علی علیه السلام زوجی هستند که هر دو معصوم و از خطا و اشتباه مبرا هستند. لذا زندگی ایشان زندگی کامل، سرتا سر طهارت و از هر نقص و اشتباهی به دور است. از روایات اندکی که در این مورد به دست رسیده است بر می آید که رفتار آنها با یکدیگر و با فرزندانشان به بهترین وجه و سرشار از عشق و علاقه بوده است. و آن دو همه امور خویش را بر اساس دستورات پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله تنظیم می نمودند.

رضایت مندی از یکدیگر

امیرالمؤمنین علیه السلام در وصف زندگی شان با حضرت فاطمه سلام الله عليها می فرمود: به خدای سوگند که در همه ی عمر زندگی مشترک، هرگز به فاطمه خشم نگرفته و هرگز او را به کاری وادار نساختم. او نیز به من هرگز خشم نگرفت و در هیچ کاری مرا نافرمانی نکرد. او به گونه ای بود که هرگاه به او می نگریستم غم ها و اندوه هایم زدوده می شد.

تقسیم کارها

حضرت علی علیه السلام و فاطمه سلام الله عليها خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله آمدند و تقاضا کردند که خدمات خانه و زندگی را برای هر یک مقرر فرماید. حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله فاطمه سلام الله عليها را به خدمات درون خانه گماشت و بیرون خانه را به علی علیه السلام واگذاشت.

حضرت فاطمه سلام الله عليها فرمود: فقط خدا می داند که من چه قدر مسرورم از این که رسول خدا صلی الله علیه و آله مرا مأمور به اموری نساخت که فقط از عهده مردان برمی آید.

تحمل سختی های زندگی

از روایات و گزارشهای تاریخی مشخص می گردد که زندگی این زوج با سختی و البته صبر ایشان در برابر این سختی ها همراه بوده است. به عنوان نمونه روایت شده است که علی علیه السلام دچار تهی دستی شدیدی شد. حضرت فاطمه سلام الله عليها برای این موضوع به حضور رسول اکرم مشرف شد. هنگامی که دقّ الباب نمود، رسول خدا فرمود: من احساس می کنم که حبیبه ام پشت در باشد، ای امّ ایمن برخیز بین کیست؟

وقتی امّ ایمن در را باز کرد و فاطمه زهرا داخل شد، پیامبر خدا صلی الله علیه و آله به وی فرمود:

زمانی نزد ما آمدی که هیچ وقت نمی آمدی؟! گفت: یا رسول الله! غذای ملائکه نزد خدای ما چیست؟ فرمود: گفتن الحمد لله. گفت: غذای ما چیست؟ فرمود: سوگند به حقّ آن خدایی که جان من در دست قدرت اوست مدت یک ماه است که آتش در خانه ما روشن نشده (یعنی غذای پختنی نخورده ایم) ولی من آن پنج کلمه ای را به تو یاد می دهم که جبرئیل به من تعلیم داده است. گفت: کدام پنج کلمه یا رسول الله؟

فرمود: بگو: یا رب الاولین و الآخین، یا ذو القوه المتین، و یا راحم المساکین، و یا ارحم الراحمین.

فاطمه پس از شنیدن این کلمات مراجعت نمود، وقتی چشم حضرت امیر به وی افتاد، گفت: پدر و مادرم به فدایت چه خبر آوردی؟ گفت: من به منظور کار دنیا رفتم، ولی با توشه ای اخروی بازگشتم. علی علیه السلام دو مرتبه فرمود: برایت خیر باشد.

فرزندان

بی شک هیچ زندگی در عالم، ثمره اش پر بارتر و گران بها تر از زندگی این دو بزرگوار نیست. ثمره این زندگی درخت امامت است. امیرالمؤمنین و حضرت زهرا سلام الله عليها صاحب سه پسر و دو دختر شدند. فرزندان این دو بزرگوار عبارتند از:

- امام حسن علیه السلام دومین امام شیعیان که در سال سوم هجرت به دنیا آمدند.
- امام حسین علیه السلام سومین امام شیعیان که در سال چهارم هجرت به دنیا آمدند.
- حضرت زینب سلام الله عليها که در سال پنجم هجری به دنیا آمدند.
- حضرت ام کلثوم سلام الله عليها
- حضرت محسن علیه السلام اولین شهید راه ولایت که بر دلیل ضربه که به حضرت زهرا سلام الله عليها وارد شد، ایشان در شکم مادرشان سقط شدند و به شهادت رسیدند.

مددکاری و پرستاری از جنگجویان در جنگ ها

یکی از میدان های حضور حضرت زهرا سلام الله عليها ، غزوه احد است. جایی که در آن بیش از هفتاد نفر از مسلمانان راستین از جمله حمزه عموی پیامبر به شهادت رسیدند. همچنین در این نبرد پیشانی مقدس رسول خدا صلی الله علیه و آله شکافته شد و دندان مبارک ایشان شکست. پیکر امیرالمؤمنین علی علیه السلام که تنها مدافع رسول خدا صلی الله علیه و آله در این نبرد بود نیز سراسر پر زخم و خون بود. زمانی که آتش جنگ فروکش کرد حضرت زهرا سلام الله عليها به همراه سایر زنان بنی هاشم و مسلمان به کمک مجروحان آمدند. در روایات تاریخی آمده است که هنگامی که حضرت زهرا سلام الله عليها چهره پر از خون پدر را مشاهده کردند، خون ها را از رخسار پدر، پاک نمودند در حالی که امیر مومنان با سپر خویش آب می ریختند و فاطمه سلام الله عليها را یاری می کردند. آن حضرت تکه حصیری را با شرایط خاصی سوزانید و خاکسترش را بر روی زخم ها نهاد تا خون باز ایستد و چنین شد که خون بند آمد. همچنین در تاریخ نقل شده است که حضرت فاطمه سلام الله عليها در غزوه احزاب برای امیرالمؤمنین علیه السلام و رسول خدا صلی الله علیه و آله نان و غذا می برده اند و در فتح مکه نیز حضور داشته و به پدر و همسرشان کمک می کردند. در جریان بیعت زنان مشرک با پیامبر نیز حاضر بودند.

وفات پیامبر صلی الله علیه و آله

پس از آنکه رسول خدا صلی الله علیه و آله از سفر حجۃ الوداع بازگشتند، دچار بیماری سختی شدند که خبر از وفات قریب الوقوع ایشان می داد. مطابق با روایات موقعی که وفات پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله نزدیک گردید آن حضرت به قدری گریست که محاسن مبارکش تر شد. گفته شد: یا رسول الله! چرا گریه می کنی؟ فرمود: برای ذریه و فرزندانم و آن ستم هایی که از ستمکاران امتم بعد از من به ایشان می رسد، می گریم . گویا می بینم دخترم فاطمه ی زهراء بعد از من مظلوم واقع شده، هر چه صدا می زند: ای پدر احدی از امت من به فریاد او نمی رسد. وقتی فاطمه ی اطهر سلام الله عليها این مطلب را شنید، گریان شد. پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله به وی فرمود: ای دختر عزیزم! گریان مباش! حضرت فاطمه سلام الله عليها گفت : پدر جان! من برای ظلم هایی که بعد از تو خواهم دید گریه نمی کنم، بلکه به علت دوری تو اشک می ریزم. پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: ای دختر محمد! مژده باد تو را! زیرا تو اولین کسی هستی که زودتر از همه در میان اهل بیتم به من ملحق خواهی شد. در این هنگام لبخندی بر چهره ی آن حضرت نمایان شد.

آیات و سوره های نازل شده در خصوص حضرت فاطمه زهرا سلام الله عليها

آیه مباحله

واقعه مباحله واقعه ای مربوط به سال نهم یا دهم هجری است. وقتی مسیحیان نجران از روی لجابت و عناد سخن پیامبر را درباره یگانگی آفریدگار و شخصیت حضرت عیسی علیه السلام نپذیرفتند آیه ای نازل شد که می فرماید:

«.....فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ.....»

پس هر کس با تو درباره عیسی در مقام مجادله برآید بعد از آنکه به احوال او آگاهی یافتی، بگو: بیایید ما و شما فرزندان و زنان و کسانی را که به منزله خودمان هستند بخوانیم، سپس به مباحله برخیزیم (در حق یکدیگر نفرین کنیم) تا دروغگویان (و کافران) را به لعن و عذاب خدا گرفتار سازیم.

پیامبر صلی الله علیه و آله در موعد مقرر به همراه خویش امام حسن و امام حسین علیهما السلام، حضرت فاطمه سلام الله علیها و دامادش حضرت علی علیه السلام را آورد.

علامه طباطبائی در مورد آیه مباحله می گوید:

رسول خدا در منظور این فرمان از «انفسنا» به غیر از علی و از «نساءنا» به جز فاطمه سلام الله علیها و از «ابنائنا» بجز حسنین علیهما السلام را نیاورد، معلوم می شود. برای کلمه اول به جز علی و برای کلمه دوم به جز فاطمه سلام الله علیها و از سوم بجز حسنین علیهما السلام مصداق نیافت و منظور از «ابناء» و «نساء» و «انفس» همان اهل بیت رسول خدا بوده، بعد از آن که رسول خدا نام بردگان را با خود آورد عرضه داشت: «بارالها اینانند اهل بیت من»، چون این عبارت می فهماند پروردگارا من به جز اینان کسی را نیافتم تا برای مباحله دعوت کنم .

سوره کوثر

مطابق با نقل ابن عباس شأن نزول سوره کوثر آنست که عاص بن وائل پیامبر را نزد درب مسجد الحرام ملاقات نمود و با او گفتگو نمود. گروهی از بزرگان قریش در مسجد الحرام نشسته بودند هنگام که عاص بن وائل وارد بر افراد قریش شد در مسجد از او سؤال نمودند که با چه شخصی گفتگو و صحبت می نمودی عاص پاسخ داد: با ابتر سخن میگفتم. و این سخن را بدین علت گفت که در همان ایام فرزند پیامبر از خدیجه بنام عبد الله وفات نموده بود و کسی که پسر نداشت را ابتر و مبتور می نامیدند (یعنی کسی که از او نسلی باقی نمی ماند).

این سوره کوتاهترین سوره قرآن است و متن آن چنین است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۱) إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (۲) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ (۳) إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (۴)

ای پیامبر، ما به تو خیر و برکت فراوان (فاطمه) عطا کردیم، اکنون در برابر این نعمت بزرگ، برای پروردگارت نماز بخوان و قربانی کن، مسلماً دشمن تو که می گوید صاحب فرزندی نخواهی شد و بلا عقب خواهی ماند، خود او ابتر است.

سوره انسان

در شأن نزول مشهور این سوره از ابن عباس آمده است: حسن و حسین علیهما السلام بیمار شدند. پیامبر صلی الله علیه و آله به همراه جمعی به عیادت آنان آمدند و به علی علیه السلام پیشنهاد کردند تا برای شفای فرزندان خود نذری بکند. علی علیه السلام و فاطمه سلام الله علیها و کنیزشان نذر کردند که اگر آن‌ها شفا یابند سه روز روزه بگیرند. حسنین علیهما السلام از بیماری شفا یافتند و آنان روزه گرفتند در حالی که چیزی در خانه آنان نبود. علی علیه السلام سه صاع جو به قرض گرفت.

فاطمه سلام الله علیها یک صاع آن را آرد کرد و ۵ قرص نان پخت. هنگام افطار مسکینی بر در خانه آمد و گفت: «سلام بر شما ای خاندان محمد صلی الله علیه و آله بی توانی مسلمان هستم، غذایی به من دهید، خداوند به شما از غذاهای بهشتی عطا کند.» آنان مسکین را بر خود مقدم داشتند و در آن شب جز آب نوشیدند. روز دوم را همچنان روزه گرفتند و به هنگام افطار یتیمی بر در خانه آمد و غذای خود را به وی دادند. در سومین روز نیز به هنگام افطار اسیری بر در خانه آمد و آنان سهم غذای خود را به او بخشیدند.

صبح هنگام امام علی علیه السلام دست حسنین علیهما السلام را گرفته به نزد پیامبر آورد. پیامبر صلی الله علیه و آله آن‌ها را مشاهده کرد که از شدت گرسنگی می لرزیدند. فرمود: مشاهده چنین حالی در شما برای من بسیار دشوار است سپس برخاست و به همراهی آنان وارد خانه فاطمه سلام الله علیها شد. پیامبر صلی الله علیه و آله ناراحت شد. در همین هنگام جبرئیل فرود آمد و گفت: ای محمد این سوره را بگیر. خداوند با چنین خاندانی به تو تهنیت می گوید، آنگاه سوره انسان را بر او خواند.

آیه تطهیر

منظور از آیه تطهیر بخش دوم آیه ۳۳ سوره احزاب است که می فرماید:

«...أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا»

این آیه بیان می کند که اراده خداوند بر این امر تعلق گرفته است که اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله از هر رجس و پلیدی پاک باشند. تعبیر «يُطَهِّرْكُمْ» در پی «لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ» تأکیدی بر طهارت و پاکیزگی به دنبال دور شدن پلیدی‌ها است و «تَطْهِيرًا» نیز تأکیدی دیگر برای طهارت به شمار می‌رود. «الرِّجْسَ» هر گونه پلیدی فکری و عملی اعم از شرک، کفر، نفاق و جهل و گناه را دربر می‌گیرد. مطابق با روایاتی که در منابع شیعه و برخی از منابع اهل سنت آمده است، منظور از اهل البیت علیهما السلام؛ خمسه طیبه یعنی پیامبر صلی الله علیه و آله، علی، فاطمه، حسن و حسین علیهما السلام هستند.

آیه مودت

آیه مودت بخشی از آیه ۲۳ سوره شوری است که می فرماید: **قُلْ لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ**

بگو: به ازای آن [رسالت] پاداشی را از شما خواستار نیستم، مگر دوستی درباره ی خویشاوندان.»

سعید بن جبیر از ابن عباس نقل کند وقتی که آیه ۲۳ نازل شد. گفتند: یا رسول الله اقربا و خویشاوندان شما چه کسانی هستند که مودت و دوستی آنها بر ما واجب گردیده است. فرمود: علی و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام

غصب فدک

پس از ماجرای سقیفه و غصب خلافت، از نخستین اقدام های خلیفه این بود که فدک را از تصرف زهرا سلام الله علیها و امیرالمؤمنین علیه السلام خارج کند. از این رو ابوبکر دستور داد تا عوامل و کارگران آن حضرت را از فدک اخراج کردند و آن را به بیت المال ملحق نمودند پس از آنکه حضرت زهرا سلام الله علیها موفق نشدند تا فدک را با سند و شاهد از خلیفه پس بگیرند، ایشان سرپوش بر سر افکند و خود را در چادری پیچیده با گروهی از زنان به جانب مسجد به راه افتاد. حضرت خود را سخت مستور داشته بود و همچون پیامبر خدا صلی الله علیه و آله بدون هیچ کاستی قدم برمی داشت، تا اینکه بر ابوبکر وارد شد. ابوبکر در مسجد نشست و گروهی از مهاجرین و انصار بر گردش جمع شده بودند. برای دور ماندن حضرت از نگاه نامحرمان پرده ای در مسجد آویخته شد و فاطمه سلام الله علیها در پس آن قرار گرفتند. خطبه فدکیه را در مسجد رسول خدا ایراد کردند.

شهادت حضرت فاطمه سلام الله علیها

حضرت فاطمه سلام الله علیها بر اثر ضربه وارده به آن حضرت در هجوم به خانه شان، پس از چند روز از این واقعه، به شهادت رسیدند. درباره روز شهادت حضرت زهرا سلام الله علیها در میان کتاب های تاریخی چند نظر وجود دارد. بعضی از مورخین این زمان را چهل روز و کسانی این مدت را شش ماه بعد از وفات پیامبر صلی الله علیه و آله ذکر کرده اند. همچنین در روایاتی که از ائمه علیهم السلام به ما رسیده است دو تاریخ ذکر شده است که بسیاری از علماء شیعه تاریخ ۹۵ روز بعد از رحلت پیامبر را معتبر تر می دانند. مطابق با این نقل شهادت آن حضرت در ۳ جمادی الاخر سال ۱۱ هجری رخ داد.

فضایل و مناقب حضرت فاطمه سلام الله علیها

- اشتراک حضرت فاطمه سلام الله علیها با پیامبر اکرم و امیرالمؤمنین و حسنین علیهم السلام در مقام عصمت و طهارت
- مادر ائمه اطهار علیهم السلام است.
- نام گذاری زهرا سلام الله علیها از طرف خداوند متعال می باشد.
- نام فاطمه سلام الله علیها بر ساق عرش و درهای بهشت درج شده است.
- دوستی و دشمنی با او مانند دوستی و دشمنی با پیامبر صلی الله علیه و آله است.
- آن حضرت محدثه است یعنی فرشتگان با او سخن می گفتند.

- شیعیان آن حضرت به بهشت بشارت داده شده‌اند.
- حب فاطمه سلام الله علیها همانند حب همسر و فرزندان معصومش (که اجر رسالت خاتم الانبیاء است)، بر همگان واجب است.
- حضرت فاطمه سلام الله علیها یکی از افرادی است که آیه ی مباحله در شأن آن‌ها نازل شده است و آن وجود مقدس، بین چهار معصوم قرار گرفته است یعنی بین حضرت محمد صلی الله علیه و آله و امام علی، امام حسن و امام حسین علیهم السلام
- در صفات و ارزش‌های معنوی برابر علی علیه السلام است.
- بشر از آدم تا خاتم مامور به توسل به حضرت صدیقه زهرا سلام الله علیها بوده است.
- سوره انسان در فضیلت او و همسر و دو فرزندش نازل گردیده است.